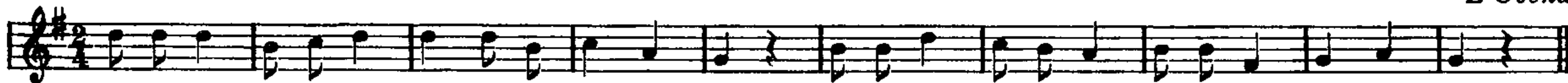

1208.

Z Oseka

Pe-ři-ny, pe-ři-ny, mý mi-lý pe-ři-ny, už my vás ve-ze-me do ci-zí dě-di-ny.

Peřiny, peřiny,
mý milý peřiny!
Už my vás vezeme
do cizí dědiny.

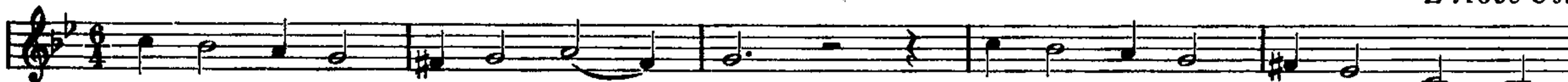
Nejedná maměnka,
nejedná zdřímala,
než ona dcerušce
peřiny schystala.

Matička zdřímala,
tatiček posvítíl,
aby své dcerušce
peřiny nalíčil.

628. DĚKOVÁNÍ HOSTŮ

1209.

Z Nové Usi

Už sa sva-dba do-ko-ná-vá, už sa ro-di-na ro-zchá-

zá, ne-mo-že to ji-nač byt, mo-sí-me sa ro-ze-jít.

Už sa svadba dokonává,
už sa rodina rozchází;
nemože to jinač byt,
mosíme sa rozejít.

A vy, svadební tatičku,
děkujeme vám za všechno,
necht vám Pán Bůh zaplatí
a všecí Boží svatí.

A vy, mamičko svadební,
vy ste nám dobře dělali!
Něcht vám Pán Bůh zaplatí
a všecí Boží svatí.

1210.

Z Luhačovic

Dě-ku-je-me to-mu do-mu, dě-ku-je-me to-mu do-mu, mě-li sme tam do-brú chů-vu.

[: Děkujeme tomu domu, :]
měli sme tam dobrou chůvu.

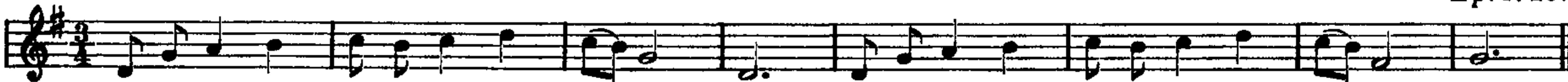
Děkujeme hospodáři,
ať se mu vždy dobře daří.

Děkujeme hospodyni,
dělala nám dobrodiní.

629. PŘI ODBÍRÁNÍ SE NEVĚSTY OD RODIČŮV

1211.

Zp. I. 237

Je-šče sa vás, má ma-měn-ko, zo-ptat mám, s vá-ma-li já, má maměn-ko, zo-stat mám.

1212.

Z Turovic u Dřevohostic

Je-šče se vás, má maměn-ko, zo-ptat mám, s vá-ma-li já, má maměn-ko, zo-stat mám?

Ješče sa vás, má maměnko,
zoptat mám,
s váma-li já, má maměnko,
zostat mám.

Ne se mnú, moja dceruško,
ne se mnú,
kohos ty si vyvolila,
ten s tebu!

Já sem sobě vyvolila
z růže květ,
lepší je ten můj malžen
než celý svět.¹⁾

¹⁾ milejší je mně syneček,
než ten svět.